

Umbrtka a hlupák

Umbrtka

Stalo se to před nedávnem, stane se to zas
Ne každý je schopen přijmout plzeňského špínypána
Toho dne, kalného rána, jistý hlupák kráčel městem
Spatřil Pána Umbrtku, jak vládne prací velikou
Kolem skartu šel ten hlupák tuze zvláštní oklikou

Úpana měl kolem krku trnami nahoru
Nic ho ale nepíchalo, glazura a dřev a smích
Oblouk duhy na pažích
Sportovně byl oblečen

"Jářku pane, co to činiš, nemohu to pochopit."
"Proč a nač ta divná práce, nemohu to pochopit."

Umbrtka odpovídá beze slova
Pomalů v plech udeří, potom znova
Pomalů přemísťuje staré lednice
Pomalů rozebírá, co je složené nejvíce
Pomalů přechází odněkud někam nelíně
Pomalů pracuje pro špínu ve špíně

A když se čas naplňuje, odkládá do bláta kovy
Náš Pán Umbrtka pomalů se zakloní
Po vnitřních koležích jede pěšky ke koni
Do svíčkové nadrolí si slunce z duše hlupákovy

Ten okamžik pozření je i chvílí prozření
Hlupák náhle ví, s kým mluvil, nahlédnutí špinavé
Mysl tupou mocně rve, prachmatismus triumfuje
Pasáže všech šedých písní současně mu hlavou zní

Duší kráčí páni práce, v záklonu a vítězní
Pod kůží si hlupák rve omotané mastné dráty
Chce se vrátit v šedou náruč, procítit tu podstatu
Chce stát čelem ke skartu, marně však polyká šrouby
Křeč ho ranou snáší k zemi, pravda se sukovou holí
Chtěl by být alespoň smutný, ale hloupost mu to nedovolí